

ΝΕΑ ΕΣΤΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΧΑΡΗΣ

ΤΟΜΟΣ ΕΙΚΟΣΤΟΣ ΟΓΔΟΥΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ — ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

1940

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ & ΣΙΑ Α.Ε.
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ",
46 — ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ — 46
ΑΘΗΝΑΙ

Ε.Υ.Δ της Κ.ε.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

ΝΕΑ ΕΣΤΙΑ

ΕΤΟΣ ΙΔ' — 1940
ΤΟΜΟΣ ΕΙΚΟΣΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1940

ΤΕΥΧΟΣ 335

ΣΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΜΑΒΙΛΗ

(29 - 11 - 1912)

Ἄρρηφάτους θεοὶ τιμῶσι καὶ ἄνθρωποι· μείζονες γὰρ μόρες μείζονας μοίρας λαχάνουσι
ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ

I

Μὲ βάλιο στεφανώστε καὶ φοινίκι
Τὸν τάφο ἐτοῦτο ὅπου φεγγοβολᾷ.
Στὸ φῶς ἐθανατώθηκες, κι' ἡ Νίκη
Μέσ' ἀπ' τὰ δάκρυα σοῦ χαμογελά!

Ἡ πίστη σου γεμάτη ἀθανασία
Κι ἀπὸ τὸ λογισμό τῆ φωτεινῆ
Νὰ σβύση, κι' οὐρανόβλητη, ὀπτασία
Τῆς πατρίδας, δὲν ἦταν ἰκανή

Μήτε χάρου φοβέρα, μήτε πάθος,
Μήτε πόνος, μήτε ἐπιθυμιά,
Μήτε ὕψος κανένα, μήτε βάθος
Κανένα, μήτε δύναμη καμμιά.

Καθὼς κρατάει τὸ μάτι σφαλισμένη
Στὴν κόρη τὴν εἰκόνα ποῦχε 'δεῖ,
Σὰν ἔκλεινε γιὰ πάντα—δακρυσμένη
Τῆς πολυαγαπημένης τὴν εἰδή,

Ἡ θεϊκὴ κι' ὄλη αἵματα πατρίδα
Σ' ὄραμα θεῖο τῆ μνήμη σοῦ σφαλᾷ:
Ἀπὸ τὰ μνήματά της, σὰν ἀκρίδα,
Στὸ φῶς ν' ἀνατινάζεται ψηλά!

II

Ἀπὸ τὸ θεϊκό σου τὸν ἰχώρα
Ποῦ πότισε σὰν ἄνυδρο ἀγρό
Τὴν ψυχὴ τοῦ λαοῦ σου, ἀκόμα ἡ χώρα
Μοσκοβολάει ἀκέρηα, ὡς ρόδο ὄγρο.

Κι' ὅμως γλυκὸ συγκέρασμαπραίνει
Τὸν πόνου μου, γιὰ τὸ ξέρω πῶς
Στεφάνι ἀθανασίας σὲ περιμένει
Τῆς ἀρετῆς σου ὀλόλαμπρος καρπός.

Καθὼς στὴν ἀδρὴ γῆ τοῦ φθινοπώρου
Τὸ δέντρο ἀκέρηο μέσα στὴν καρδιά,
Ποῦ σὰν ἀστέρι πάλ्लεται, τοῦ σπόρου,
Ζεῖ καὶ φρουμάζει—κρόδια καὶ κλαδιά,

Καὶ νέαν ἠλιόφλογο ἀνοιξη ἀπ' τὴ σήψη
Μιὰ δύναμη στὰ χῶματα κρυφῆ
Πλάθει, καὶ νά τη! ὡς τ' οὐρανοῦ τὰ ὕψη
Ἡ ἀστρόφυλλη ἀνυψώνεται κορφῆ,

Ἀπὸ τὸ θάνατό σου, θεῶν μητέρα,
Σὰν κλώνος ἀπ' τὴ ρίζα τοῦ Ἰεσσαί,
Θ' ἀναστηθεῖ ἡ Ἑλλάδα πλατυτέρα
Τῶν οὐρανῶν ποῦ ἐδέχτηκαν ἐσέ!...

ΤΑΚΗΣ ΜΠΑΡΛΑΣ